

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604 529
ΦΑΞ : 213 1604 567

Καλλιθέα 13/07/2016

Αριθμός απόφασης: 2567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α.** Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
- β.** Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
- γ.** Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
- δ.** Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- ε.** Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975 / τ. Β' / 17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 15/03/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ----- ενδικοφανή προσφυγή της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία -----, υπό εκκαθάριση τελούσας, Α.Φ.Μ. : -----, με έδρα στη -----, επί της οδού ----- αρ. ----- κατά του με αριθμό ----- Οριστικού Προσδιορισμού Προστίμου Φ.Π.Α.

άρθρου 6 ν.2523/97 διαχειριστικής περιόδου 1/01-31/12/1994 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ----- και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Το με αριθμό ----- Οριστικό Προσδιορισμό Προστίμου Φ.Π.Α. άρθρου 6 ν.2523/97 διαχειριστικής περιόδου 1/01-31/12/1994 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. -----, του οποίου ζητείται η ακύρωση καθώς και τη με ημερομηνία θεώρησης 21/01/2016 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. -----.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α3 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από ----- και με αριθμό πρωτοκόλλου ----- ενδικοφανούς προσφυγής της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία « -----», υπό εκκαθάριση τελούσας, Α.Φ.Μ. : -----, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα :

Με το με αριθμό ----- Οριστικό Προσδιορισμό Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. -----, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας για τη διαχειριστική περίοδο 1/01-31/12/1994, πρόστιμο συνολικού ποσού 14.688.000 δρχ. (4.896.000 δρχ. Χ 3), ή 43.104,92 €, ήτοι ισόποσο με το τριπλάσιο του ΦΠΑ που εξέπεσε με βάση ληφθέντα εικονικά φορολογικά στοιχεία, συνολικής καθαρής αξίας 27.200.000 δρχ πλέον Φ.Π.Α. 4.896.000 δρχ..

Η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε δυνάμει της με ημερομηνία θεώρησης 21/01/2016 έκθεσης ελέγχου προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97), του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. -----, που συντάχθηκε κατόπιν του διενεργηθέντος ελέγχου, βάσει της με αριθμό ----- 2015 εντολής ελέγχου του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου για επανάληψη διαδικασίας σε εκτέλεση της με αριθμό ----- Απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου ----- – Τμήμα Τριμελές .

Σύντομο ιστορικό :

Η Δ.Ο.Υ. ----- απέστειλε στη Δ.Ο.Υ. ----- το με αριθμό πρωτ.2003 δελτίο πληροφοριών, σύμφωνα με το οποίο , «όλα τα εκδοθέντα στοιχεία από την ατομική επιχείρηση «.....» είναι εικονικά στο σύνολό τους. Κατά συνέπεια και οι συναλλαγές που αναφέρονται στην συγκεντρωτική κατάσταση προμηθευτών έτους 1994 της λήπτριας επιχείρησης με την επωνυμία <.....>, Α.Φ.Μ. :, είναι εικονικές» .

Στη συνέχεια και συνεπεία του ως άνω Δελτίου Πληροφοριών, διενεργήθηκε έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ. 186/92 (Κ.Β.Σ.) και εφαρμογής των διατάξεων του ν.2859/2000 (Φ.Π.Α.) από τη Δ.Ο.Υ. ----- στην επιχείρηση «.....», Α.Φ.Μ. : συντάχθηκε δε η με ημερομηνία θεώρησης 30.12.2003 έκθεση ελέγχου

Κ.Β.Σ.- Φ.Π.Α. του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου, βάσει των διαπιστώσεων της οποίας επιβλήθηκαν πρόστιμα και καταλογίσθηκαν οι αναλογούντες φόροι (ΦΠΑ) σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, κατά των οποίων ασκήθηκαν προσφυγές ενώπιον του Διοικητικού Δικαστηρίου. Το Διοικητικό Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση επιβολής προστίμου Φ.Π.Α. για τυπικούς λόγους (μη έγγραφη πρόσκληση σε ακρόαση).

Κατόπιν της απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου, διενεργήθηκε έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ. 186/92 (Κ.Β.Σ.) και εφαρμογής των διατάξεων του ν.2859/2000 (Φ.Π.Α.) από τη Δ.Ο.Υ. στην επιχείρηση «.....», Α.Φ.Μ. :, συντάχθηκε δε η με ημερομηνία θεώρησης 22/07/2009 έκθεση ελέγχου Κ.Β.Σ.- Φ.Π.Α. του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου, σύμφωνα με την οποία και με το με αριθμό 2003 δελτίο πληροφοριών της Δ.Ο.Υ. το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτής, διαπιστώθηκε ότι κατά τη διαχειριστική περίοδο 1/01-31/12/1994, η ελεγχόμενη επιχείρηση, έλαβε μεταξύ άλλων το με αριθμό Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών εκδόσεως της ατομικής επιχείρησης «.....», συνολικής καθαρής αξίας 27.200.000 δρχ πλέον Φ.Π.Α. 4.896.000 δρχ., το οποίο κρίθηκε εικονικό. Κατόπιν τούτου εκδόθηκε η με αριθμό/09 απόφαση επιβολής προστίμου Φ.Π.Α., του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος της ελεγχόμενης λήπτριας επιχείρησης πρόστιμο Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97) συνολικού ποσού 43.104,92 €, ίσο με το τριπλάσιο του φόρου που εξέπεσε από το φόρο εκρών με βάση το ως άνω εικονικό τιμολόγιο.

Κατά της με αριθμό/09 απόφασης επιβολής προστίμου Φ.Π.Α. ασκήθηκε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, το οποίο με τη με αριθμό/2014 απόφασή του, δέχθηκε την ανωτέρω προσφυγή έκρινε την ως άνω προσβαλλόμενη καταλογιστική πράξη νομικά πλημμελή και ακυρωτέα και ανέπεμψε την υπόθεση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. προκειμένου να επαναλάβει τη διαδικασία και να συντάξει ιδιαίτερη έκθεση ελέγχου προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97).

Σε εκτέλεση της ανωτέρω με αριθμό/14 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου, εκδόθηκε η με αριθμό 2015 εντολή ελέγχου του Προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., διενεργήθηκε έλεγχος κατ' επανάληψη διαδικασίας, συντάχθηκε η με ημερομηνία θεώρησης 21/01/2016 ιδιαίτερη έκθεση ελέγχου προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97) του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου, βάσει της οποίας εκδόθηκε ο προσβαλλόμενος με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, με αριθμό/16 Οριστικός Προσδιορισμός Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97), του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Μη απόδειξη από μέρους της φορολογικής αρχής της εικονικότητας του ληφθέντος φορολογικού στοιχείου από την επιχείρηση «.....».
- Η προσβαλλόμενη καταλογιστική πράξη πρέπει να ακυρωθεί και να εφαρμοστεί το άρθρο 3 του Ν. 4337/2015 καθώς ο αποκλεισμός της από το ευνοϊκότερο φορολογικό καθεστώς που θεσπίζεται από το νόμο αυτό συνιστά παραβίαση Συνταγματικά θεμελιωμένης αρχής της ισότητας και της χρηστής διοίκησης καθώς και της αρχής της αναλογικότητας και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη.

Επειδή, στην παρ.1 του άρθρου 31 του ν.1591/1986 με τίτλο «Ρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία, θέσπιση μέτρων για την πάταξη της Φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις που ρυθμίζουν θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών» (ΦΕΚ Α' 50) ορίζονται τα εξής: «Αδίκημα φοροδιαφυγής διαπράττει: α)... ζ) Όποιος εκδίδει πλαστό ή εικονικό ή νοθεύει τιμολόγιο πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών ή οποιοδήποτε από τα φορολογικά στοιχεία που αναφέρονται στην περίπτωση γ' της παραγράφου αυτής. Θεωρείται εικονικό και το φορολογικό στοιχείο που εκδόθηκε για συναλλαγή, διακίνηση ή οποιαδήποτε άλλη αιτία ανύπαρκτη στο σύνολο ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο φορολογικό στοιχείο, η) Όποιος γνωρίζει το σκοπό της επιχειρούμενης πράξης και συνεργεί με οποιοδήποτε τρόπο στην κατασκευή πλαστών φορολογικών στοιχείων ή γνωρίζει ότι τα στοιχεία είναι πλαστά ή εικονικά και συνεργεί με οποιοδήποτε τρόπο στην έκδοση τους ή αποδέχεται τα πλαστά ή τα εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία με σκοπό την απόκρυψη φορολογητέας ύλης».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 4 του ν. 2523/1997: «Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία.....».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 18 § 9 του ΠΔ 186/92: « Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει.»

Επειδή, για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της φοροδιαφυγής δεν απαιτείται η πρόθεση του φορολογούμενου να αποκρύψει φορολογητέα ύλη αλλά αρκεί να έχει έστω υπόνοια ότι εκδίδει ή λαμβάνει πλαστά ή εικονικά τιμολόγια. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την υπ' αριθμό 285/2012 απόφαση του Στ' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της

φοροδιαφυγής, απαιτείται, αντικειμενικώς η έκδοση από το δράστη πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή η αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων (και μάλιστα ανεξαρτήτως αν τα τελευταία είναι και πλαστά, αφού ο νόμος δεν θεωρεί ως εικονικά μόνο τα γνήσια), υποκειμενικώς δε δόλος, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση, έστω, και με την έννοια της αμφιβολίας, της πλαστότητας ή της εικονικότητας των φορολογικών στοιχείων και, επί αποδοχής της εικονικότητας αυτών, τη θέληση ή αποδοχή του δράστη να προβεί στην έκδοση των πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή να αποδεχθεί εικονικά φορολογικά στοιχεία.

Περαιτέρω, **επειδή** όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, **αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο**, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο (ΣτΕ 506/08-02-2012).

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 ΣτΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, στην προσφεύγουσα εταιρεία με την επωνυμία «.....», Α.Φ.Μ.:....., σε εκτέλεση της με αριθμό/2014 Απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου – Τμήμα Τριμελές- διενεργήθηκε έλεγχος σε επανάληψη διαδικασίας και συντάχθηκε η με ημερομηνία θεώρησης 21/01/2016 έκθεση ελέγχου προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., ως συμπληρωματική της αρχικά συνταχθείσας έκθεσης ελέγχου του Προϊσταμένου με ημερομηνία θεώρησης 22/07/2009 η οποία και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής καθώς και το με αριθμό2003 δελτίο πληροφοριών της Δ.Ο.Υ.του οποίου τα πορίσματα τα υιοθετεί ως αναπόσπαστο τμήμα της η πιο πάνω έκθεση ελέγχου.

Επειδή, σύμφωνα με το ως άνω δελτίο πληροφοριών, κατόπιν ελέγχου που πραγματοποιήθηκε στα φορολογικά στοιχεία της εκδότριας επιχείρηση «.....», προέκυψε ότι ο ελεγχόμενος επιτηδευματίας είναι υπαρκτό πρόσωπο το οποίο προέβη νομότυπα στη θεώρηση βιβλίων και στοιχείων και ως εκ τούτου τα εκδοθέντα στοιχεία δεν είναι μεν πλαστά είναι όμως εικονικά για τις συναλλαγές που αναγράφονται σ' αυτά και έχουν εκδοθεί με σκοπό την αύξηση των δαπανών των αντισυμβαλλομένων επιχειρήσεων, την ισόποση μείωση των καθαρών κερδών αυτών και την καταστρατήγηση καταβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας. Την άποψη αυτή η φορολογική αρχή στήριξε στους παρακάτω λόγους: **α)** ο εκδότης επιχειρηματίας προσκόμισε στην υπηρεσία εικονικό μισθωτήριο για την άσκηση των εργασιών του, αφού επρόκειτο για την κατοικία του, στην οποία διέμενε με τη φερόμενη ως εκμισθώτρια σύζυγο του στην κυριότητα της οποίας ανήκε το διαμέρισμα, μέχρι τον Οκτώβριο του 1996 που βγήκε σε πλειστηριασμό, **β)** ο χώρος που φέρονταν ως μισθωμένος, ήταν διαμέρισμα σε πολυκατοικία και θα χρησιμοποιούνταν ως γραφείο, ενώ δεν είχαν δηλωθεί αποθηκευτικοί χώροι που ήταν απαραίτητοι για την αποθήκευση εμπορευμάτων και την εκτέλεση τυπογραφικών εργασιών που αναφέρεται ότι πραγματοποιήθηκαν, **γ)** δεν διέθετε δικά του μεταφορικά μέσα για την μεταφορά εμπορευμάτων και, επομένως, τα πωληθέντα εμπορεύματα-προϊόντα θα έπρεπε να είχαν μεταφερθεί με αυτοκίνητα των αντισυμβαλλομένων ή με φορτηγά δημοσίας χρήσεως, οι αντισυμβαλλόμενοι όμως δηλώνουν ότι η μεταφορά των εμπορευμάτων έγινε με δικά του μεταφορικά μέσα και για τον λόγο αυτό στερούνται φορτωτικών εγγράφων, **δ)** δήλωσε απώλεια βιβλίων και στοιχείων στις 28.7.1995 λόγω κλοπής με αποτέλεσμα να εκδοθεί η/1995 απόφαση επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ., η οποία οριστικοποιήθηκε χωρίς την άσκηση ενδίκου μέσου ή συμβιβασμού, **ε)** στις 29.8.1995 υπέβαλε δήλωση επέκτασης εργασιών, δηλώνοντας ότι θα ασχολείται και με χονδρικό εμπόριο ηλεκτρολογικών ειδών, χονδρική και λιανική πώληση υπέρ τρίτων καθώς και με γραφικές τέχνες προβαίνοντας με αυτό τον τρόπο στη θεώρηση νέων στοιχείων, **στ)** είναι ανύπαρκτος φορολογικά, αφού δεν έχει υποβάλει δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος από την έναρξη των εργασιών του και εκδόθηκαν σε βάρος του οι ..., και1996 πράξεις επιβολής προστίμου για τα οικονομικά έτη 1994, 1995 και 1996 αντίστοιχα, οι οποίες οριστικοποιήθηκαν χωρίς την άσκηση ενδίκου μέσου ή συμβιβασμού, **ζ)** δεν έχει υποβάλει τις προβλεπόμενες από το άρθρο 20 του Κ.Β.Σ. συγκεντρωτικές καταστάσεις για τις

πραγματοποιηθείσες συναλλαγές του, από την έναρξη των εργασιών του και εκδόθηκαν σε βάρος του οι, και1996 αποφάσεις επιβολής προστίμου για τις χρήσεις 1993, 1994 και 1995, οι οποίες οριστικοποιήθηκαν χωρίς την άσκηση ενδίκου μέσου ή συμβιβασμού, η) δεν υπέβαλε προσωρινές δηλώσεις για την απόδοση Φ.Π.Α. από την έναρξη των εργασιών του και εκδόθηκαν σε βάρος του οι, και1996 πράξεις καταλογισμού για τα έτη 1993, 1994 και 1995 αντίστοιχα, οι ..., ...1, και1996 αποφάσεις επιβολής προστίμου άρθρου 47 παρ. 4 του ν.1642/1986 και οι ..., ... και1996 αποφάσεις επιβολής προστίμου άρθρου 48 παρ. 3 του ν.1642/1986, οι οποίες οριστικοποιήθηκαν χωρίς την άσκηση ενδίκου μέσου ή συμβιβασμού και θ) δεν υπέβαλε δήλωση μεταβολής εργασιών για την μεταφορά της έδρας του, αφού η δηλωθείσα δεν υφίσταται λόγω του πλειστηριασμού. Σύμφωνα με τα ανωτέρω η Φορολογική Αρχή έκρινε όλα τα εκδοθέντα στοιχεία από την ατομική επιχείρηση του «..... » είναι εικονικά στο σύνολό τους. Κατά συνέπεια και οι συναλλαγές που αναφέρονται στην συγκεντρωτική κατάσταση προμηθευτών έτους 1994 της λήπτριας επιχείρησης με την επωνυμία, Α.Φ.Μ. :, είναι εικονικές».

Επειδή, από την ελεγχόμενη -προσφεύγουσα επιχείρηση, λήπτρια του επίμαχου φορολογικού στοιχείου, ζητήθηκε εγγράφως η προσκόμιση των βιβλίων και στοιχείων αυτής. Η ελεγχόμενη επιχείρηση η οποία τηρούσε βιβλία Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ., προσκόμισε στον έλεγχο το Γενικό Ημερολόγιο και στη σελίδα 56 είχε εγγραφή Τιμολογίου Παροχής Υπηρεσιών με αύξοντα αριθμό1994 και εκδότη την επιχείρηση «.....» συνολικής αξίας 32.096.000 δρχ., χωρίς εν τούτοις να επιδείξει το τιμολόγιο αυτό καθώς και τα λοιπά φορολογικά στοιχεία δαπανών της. Σημειώνεται δε ότι στις συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών αναφέρονται δύο (2) φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 29.480.000 δρχ.. Επίσης η ελεγχόμενη δεν επέδειξε στον έλεγχο αλλά ούτε και κατά το στάδιο εξέτασης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής τις αποδείξεις πληρωμής, τον τρόπο πληρωμής κ.λ.π. με τις ανάλογες εγγραφές στο διπλογραφικό σύστημα του λογιστηρίου που τηρούσε.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επιχείρηση με το με αριθμό πρωτ. υπηρεσιακό σημείωμα ελέγχου της Δ.Ο.Υ. κλήθηκε προς ακρόαση και της ζητήθηκε εκ νέου να επιδείξει τα βιβλία και στοιχεία της. Με το με αριθμό πρωτ. 2009 έγγραφό της η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι ο εκδότης του επίμαχου τιμολογίου είναι υπαρκτό πρόσωπο με δήλωση έναρξης επαγγέλματος και κατ' ακολουθία, τα τιμολόγια που εξέδωσε ο δεν είναι εικονικά. Πλην όμως η προσφεύγουσα εταιρεία και πάλι δεν επέδειξε τα τιμολόγια που αναφέρονται στις συγκεντρωτικές καταστάσεις.

Επίσης η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι το πόρισμα του ελέγχου είναι εντελώς λανθασμένο καθόσον το επίμαχο φορολογικό στοιχείο εκδόθηκε από τον αντισυμβαλλόμενο για προσφερθείσες εργασίες για ποσοστά σε πωλήσεις για το χρονικό διάστημα 01/01/1994-30/9/1994 και δεν αφορά εμπορεύματα αλλά παροχή υπηρεσιών. Επομένως, η κρίση του ελέγχου ότι η

εκδότης επιχείρηση δεν είχε μεταφορικά μέσα, η λήπτρια επιχείρηση δεν επέδειξε φορτωτικές για τη μεταφορά των «εμπορευμάτων» που αγοράστηκαν με το επίδικο τιμολόγιο, παρίσταται λανθασμένη μη ανταποκρινόμενη στα πραγματικά παραστατικά. Ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος και αναπόδεικτος καθόσον η προσφεύγουσα εταιρεία δεν προσκόμισε το επίμαχο τιμολόγιο προς απόδειξη του ως άνω ισχυρισμού της, ούτε προσκόμισε συμφωνητικό άρθρου 8 παρ. 6 ν.1882/90 που έπρεπε να είχε καταρτιστεί για την εν λόγω παροχή υπηρεσίας θεωρημένο από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., (σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, συμφωνητικά που καταρτίζονται μεταξύ επιτηδευματιών ή τρίτων για οποιονδήποτε συναλλαγή θεωρούνται μέσα σε δέκα ημέρες από της ημερομηνίας κατάρτισής και υπογραφής από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. , άλλως είναι ανίσχυρα και δεν έχουν κανένα έννομο αποτέλεσμα).

Επειδή, εν προκειμένω, ο έλεγχος έλαβε υπόψη το ως άνω Δελτίο Πληροφοριών τις διαπιστώσεις και το πόρισμα του ελέγχου της Δ.Ο.Υ., όσον αφορά την εκδότης επιχείρηση του κρινόμενου τιμολογίου, τις διαπιστώσεις από τον έλεγχο στα βιβλία και στοιχεία της λήπτριας επιχείρησης καθώς και τις απόψεις αυτής, έκρινε ότι το επίμαχο φορολογικό στοιχείο, τιμολόγιο δελτίο αποστολής, εκδόσεως της επιχείρησης «.....» είναι εικονικό στο σύνολό του.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα εταιρεία δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει η καλή πίστη αυτής.

Επειδή, η Δ.Ο.Υ. για να θεμελιώσει την κρίση της για λήψη εικονικού τιμολογίου προέβη σε διαπιστώσεις οι οποίες συνάπτονται κατεξοχήν με τη συνολική δράση και φορολογική συμπεριφορά του εκδότη του επίδικου τιμολογίου διότι για να θεμελιωθεί η παράβαση της λήψης εικονικού τιμολογίου πρέπει προηγουμένως να έχει αποδειχθεί ότι το επίδικο τιμολόγιο είναι εικονικό. Η Δ.Ο.Υ. στηρίχθηκε σε σαφή και αιτιολογημένη κρίση της Δ.Ο.Υ. για την εκδότης επιχείρηση.

Επειδή, το πόρισμα της φορολογικής αρχής περί εικονικότητας των επίμαχων φορολογικών στοιχείων δεν είναι ανατιολόγητο, αλλά προκύπτει από τη με ημερομηνία θεώρησης 21/01/2016 έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ. 186/92 (Κ.Β.Σ.) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., η οποία αναφέρεται αναλυτικά στους λόγους που οδήγησαν τον έλεγχο στο πόρισμα περί της εικονικότητας του επίδικου τιμολογίου το οποίο είναι διατυπωμένο με τρόπο σαφή και αιτιολογημένο.

Επειδή, από την προσφεύγουσα εταιρεία, δεν προσκομίστηκε στον έλεγχο, αλλά ούτε και κατά το στάδιο της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής, κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς επίρρωση των ισχυρισμών της σχετικά με την πραγματοποίηση της υπό κρίση συναλλαγής.

Επομένως οι σχετικοί ισχυρισμοί της προσφεύγουσας εταιρείας απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32§1 ν 2859/2000 : «Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει: α).....β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι

παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 6 §1 εδάφιο 1^ο & §2 του ν. 2523/1997, ορίζεται ότι:

«1. Στο Φ.Π.Α. όταν μετά από έλεγχο αποδειχθεί ότι ο υποκείμενος στο φόρο, ως λήπτης εικονικού φορολογικού στοιχείου ή στοιχείου το οποίο νόθευσε αυτός ή άλλοι για λογαριασμό του, διενήργησε έκπτωση φόρου εισροών ή έλαβε επιστροφή φόρου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί Φ.Π.Α., ή ως εκδότης δεν απέδωσε φόρο, με βάση πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, επιβάλλεται ειδικό πρόστιμο ισόποσο με το τριπλάσιο του φόρου που εξέπεσε ή που επιστράφηκε ή δεν απέδωσε, ανεξάρτητα αν δεν προκύπτει τελικά ποσό φόρου για καταβολή».

«2. Η έννοια των πλαστών και εικονικών στοιχείων ορίζεται από τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 19 του παρόντος νόμου.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 55 §2 περ. δ ορίζεται ότι: «Στο ΦΠΑ όταν μετά έλεγχο αποδειχθεί ότι ο υποκείμενος στο φόρο, ως λήπτης εικονικού φορολογικού στοιχείου ή στοιχείου το οποίο νόθευσε αυτός ή άλλοι για λογαριασμό του, διενήργησε έκπτωση φόρου εισροών ή έλαβε επιστροφή φόρου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί ΦΠΑ ή ως εκδότης δεν απέδωσε φόρο, με βάση πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, επιβάλλεται πρόστιμο ισόποσο με το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που εξέπεσε ή που επιστράφηκε ή δεν απέδωσε, ανεξάρτητα αν δεν προκύπτει τελικό ποσό φόρου για καταβολή ».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 §2 περ. γ υποπερ. ββ του ΚΦΔ «Σε περίπτωση έκδοσης εικονικών φορολογικών στοιχείων ή λήψης εικονικών στοιχείων επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με πενήντα τοις εκατό (50%) της αξίας του στοιχείου. Αν η αξία του στοιχείου είναι μερικώς εικονική, το ως άνω πρόστιμο επιβάλλεται για το μέρος της εικονικής αξίας. Εξαιρετικά στις κατωτέρω περιπτώσεις...ββ) Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, στο λήπτη του εικονικού στοιχείου επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του στοιχείου. Στην περίπτωση αυτή, εάν ο λήπτης του στοιχείου έχει εξοφλήσει μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων πλήρως την αξία του τιμολογίου και τον αναλογούντα ΦΠΑ στον εκδότη του στοιχείου και καταθέσει στη φορολογική διοίκηση τα σχετικά παρακρατικά με αναφορά στο εικονικό στοιχείο τεκμαίρεται ότι τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον λήπτη. Σε αυτή την περίπτωση το πρόστιμο που επιβάλλεται στον εκδότη διπλασιάζεται».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 3 § 4 του ν. 4337/2015 ορίζεται ότι :

α. Η παράγραφος 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013 καταργείται.

β. Η παράγραφος 2 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013 καταργείται.

Περαιτέρω με τις διατάξεις του άρθρου 3 § 8 του ν. 4337/2015 ορίζεται ότι : « Η περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013 συνεχίζει να εφαρμόζεται για παραβάσεις που διαπράχθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί οριστικές πράξεις επιβολής προστίμων».

Επιπλέον, επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 72 §44 του ν. 4174/2013 (όπως το άρθρο 66 του ν. 4174/2013 αναριθμήθηκε σε άρθρο 72 με το άρθρο 8 του ν. 4337/2015), ορίζεται ότι :

Από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας κάθε αίτημα προς τη Φορολογική Διοίκηση, για διοικητικό ή δικαστικό συμβιβασμό, θεωρείται απαράδεκτο και δεν εξετάζεται. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου, ανεξαρτήτως χρονικών περιορισμών, εφαρμόζεται και για υποθέσεις, οι οποίες ήταν δυνατό να υπαχθούν σε οποιαδήποτε περίπτωση των διατάξεων των άρθρων 70Α και 70Β του ν. 2238/94.

Επειδή, με τις διατάξεις της παραγράφου 48 του άρθρου 72 Ν 4174/2013 (το άρθρο 66 αναριθμήθηκε σε άρθρο 72 , με το άρθρο 8 του Ν 4337/2015), ενώ καταργήθηκε κατά το μέρος που αφορά τις παραβάσεις του άρθρου 5 του ν. 2523/97, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 από 17-10-2015), ορίζεται ότι:

«48.Για παραβάσεις που διαπράχθηκαν μέχρι τις 31.12.2013, ανεξάρτητα από το χρόνο διαπίστωσης τους, και το σχετικό πρόστιμο υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 του ν. 2523/1997, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 6 του ίδιου νόμου, εφόσον ο φορολογούμενος, με δήλωση του προς τον Προϊστάμενο της αρχής που εξέδωσε την πράξη επιβολής προστίμου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα ημερών από την κοινοποίηση της, αποδεχθεί ανεπιφύλακτα το σύνολο των παραβάσεων που αναφέρονται σε αυτή και καταβάλει, ταυτόχρονα, τουλάχιστον ποσοστό 40% της συνολικής οφειλής, ενώ το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα της αποδοχής. Ειδικά για τις παραβάσεις που διαπράχθηκαν έως τις 26.7.2013 και για τις οποίες το σχετικό πρόστιμο υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 10 και 6 του ν. 2523/1997, εφαρμόζονται, υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, οι διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 2 του Κώδικα. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται ανάλογα και για υποθέσεις για τις οποίες ο φορολογούμενος έχει ασκήσει εμπρόθεσμη ενδικοφανή ή δικαστική προσφυγή ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή διοικητικού δικαστηρίου πρώτου βαθμού και οι οποίες δεν έχουν εξεταστεί ή συζητηθεί, εφόσον η δήλωση αποδοχής της πράξης γίνει εντός αποκλειστικής εξήντα ημερών από την δημοσίευση του παρόντος. Ποσά τα οποία έχουν καταβληθεί, δεν επιστρέφονται λόγω της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος, αμφισβητήσει την νομιμότητα της αποδοχής, η πράξη και οι έννομες συνέπειες της αναβιώνουν και ήδη καταβληθέντα ποσά δεν επιστρέφονται.»

Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα εταιρεία δεν έκανε χρήση των ως άνω διατάξεων του άρθρου 9§6 του ν. 2523/97 για το επιβληθέν πρόστιμο του άρθρου 6 του ν. 2523/97, καθόσον δεν υπέβαλε δήλωση προς τον Προϊστάμενο της αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη προστίμου ΦΠΑ άρθρου 6 ν.2523/97, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα ημερών από την κοινοποίηση τους, αποδεχόμενη ανεπιφύλακτα το σύνολο των παραβάσεων που αναφέρονται σε αυτές.

Επειδή, εν προκειμένω από τον έλεγχο που διενεργήθηκε, διαπιστώθηκε ότι κατά τη διαχειριστική περίοδο 1/01-31/12/1994, η προσφεύγουσα εταιρεία, έλαβε μεταξύ άλλων το με αριθμό1994 Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών εκδόσεως της ατομικής επιχείρησης «.....», συνολικής καθαρής αξίας 27.200.000 δρχ πλέον Φ.Π.Α. 4.896.000 δρχ., το οποίο κρίθηκε εικονικό.

Περαιτέρω από τον διενεργηθέντα έλεγχο ως προς το Φ.Π.Α. και βάσει του πορίσματος ελέγχου της με ημερομηνία θεώρησης 30.12.2003 έκθεσης ελέγχου εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. η με αριθμό .../2003 Προσωρινή Πράξη Προσδιορισμού Φόρου Προστιθέμενης Αξίας του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου, για τη διαχειριστική περίοδο 1/01-31/12/1994, με την οποία καταλογίσθηκε ο Φ.Π.Α. του συγκεκριμένου μη νόμιμου φορολογικού στοιχείου.

Επισημαίνεται δε, ότι κατά της πράξης αυτής η προσφεύγουσα εταιρεία άσκησε την από 13.4.2004 προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό ...2009 οριστική απόφαση, η οποία έκρινε μεταξύ των άλλων ως εικονικό το επίμαχο με αριθμό ../94 Τ.Π.Υ. της εταιρείας «.....», επικύρωσε τη φορολογική εγγραφή και απέρριψε την ανωτέρω προσφυγή. Κατά της με αριθμό ../09 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου, ασκήθηκε η από2009 έφεση από την προσφεύγουσα, ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, το οποίο επικύρωσε την κρίση του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου με την έκδοση της με αριθμό2014 απόφασής του, κατά της οποίας η προσφεύγουσα ΕΠΕ άσκησε την από 15/12/2014 αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Σ.Τ.Ε., η οποία δεν έχει μέχρι σήμερα συζητηθεί. Συνεπώς κρίθηκε τελεσίδικα μετά την έκδοση της αριθμό/14 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου, ότι το επίδικο με αριθμό ../94 Τ.Π.Υ είναι εικονικό, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα Ε.Π.Ε. με την υπό κρίση προσφυγή της.

Επειδή, εν προκειμένω η προσφεύγουσα εταιρεία εξέπεσε ΦΠΑ εισροών από το φόρο εκροών με βάση ληφθέν εικονικό φορολογικό στοιχείο και κατά συνέπεια ορθώς συντάχθηκε η με ημερομηνία θεώρησης 21/01/2016 ιδιαίτερη έκθεση ελέγχου (κατ' επανάληψη διαδικασίας) προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97), του αρμοδίου (λόγω μεταφοράς αρμοδιότητας των Δ.Ο.Υ.) Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και ορθώς εκδόθηκε ο προσβαλλόμενος με την ως άνω ενδικοφανή προσφυγή, με αριθμό/16 Οριστικός Προσδιορισμός Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97), του ιδίου ως άνω Προϊσταμένου.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας ότι η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί και να εφαρμοστεί το άρθρο 3 του Ν. 4337/2015 καθώς ο αποκλεισμός της από το ευνοϊκότερο φορολογικό καθεστώς που θεσπίζεται από το νόμο αυτό συνιστά παραβίαση της Συνταγματικά θεμελιωμένης αρχής της ισότητας και της χρηστής διοίκησης καθώς και της αρχής της αναλογικότητας και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη, προβάλλεται αβάσιμα, καθώς η υπό κρίση περίπτωση δεν εμπίπτει στις επικαλούμενες διατάξεις

του ν. 4337/2015.

Επειδή, βάσει των ανωτέρω η Φορολογική αρχή εφάρμοσε τους ισχύοντες νόμους, ισχύουσες διατάξεις και εγκυκλίους του Υπουργείου Οικονομικών.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στη με ημερομηνία θεώρησης 21/01/2016 έκθεση ελέγχου Φ.Π.Α. (άρθρου 6 ν.2523/97), του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης2016 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «..... », υπό εκκαθάριση τελούσας, Α.Φ.Μ. :, και την επικύρωση της προσβαλλόμενης πράξης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υποχρέου εταιρείας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Πρόστιμο Φ.Π.Α.

Διαχειριστική περίοδος 01/01-31/12/1994

Πρόστιμο άρθρου 6 του Ν. 2523/1997: **43.104,92 €**

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α.α.

ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ακριβές Αντίγραφο
Η υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).